

ראה, ככש זכר

פנים רבות לאהבה (אסתר, תל-אביב): ארצות-הברית) הוא סרט של ניפוך אלילים. בראש וראשונה הוא מנתן לרסיסים את הדמות שהפכה לאידיאל החיים של דור שלם של אמריקאים צעירים — דמותו של ה- צעיר האלים, הגברי, נטול הרגשות, הבו לעולם ולחיים, שהפרעותיו השכליות וה- נפשיות הן מקור גאחה ורגשי עליונות. זוהי הדמות של בן-הדור מוכה הילדות הקשה, שהתנגשויותיו עם בני הדור הקודם משמשות לו מקור הצדקה לסטיות מיניות, לחוסר אינטליגנציה, למרד גלוי במוסכמות החברה והתרבות.

הויליבד הצמיחה יער שלם של כוכבים כתוצאה מפולחן זה. מגיימס דין. ומרלון ברואנדר ועד לפול ניומן הארץ ביטי, כולם גילמו בצורה מודעת או תת-הכרתית את האידיאל הגברי החדש. זה גם מה שדרשו מהם.

מצב זה מוכרח היה להביא לריאקציה חריפה אפילו בקולנוע. הויליבד גילתה בני רות כשאיפשרה למספר יוצרים רציניים לנפץ את האלילים אותם בנתה כעצמה במשך שנים ארוכות. אדי פלטון היה נציג מצויין של זרם זה. פנים רבות לאהבה הוא נסיון רציני נוסף ומעורר כבוד. **נקמת ילדות קשה**, זהו סיפורו של אליל. גבר צעיר (הארן ביטי) ויפה תואר, שהעולם מונח לרגליו. הרחק מהבית, ב- בטלה תמידית, הוא יכול להשיג את כל מה שיחפוץ. נשים מבוגרות קוטפות אותו כפרי בשל ומשלמות את המחיר.

יש לו כל ההצדקה להיות כזה. מוצאו מבית מטורף תלולטון. האב (קארל מאלדן) סלון-קומוניסט שתי והוזה. האב (אנג'ליה לנסבורי) דמות מובהקת של המום האמרי קאית, האשה השתלטנית, שהפכה את ה- חברה האמריקאית לחברה מטריארכלית. אכול שנאת אב, ההופכת אצלו לשנאת

ביטי וסינט ב, פנים רבות לאהבה" נגד פולחן הפסיכיים

ההרג מחיה

קיץ לזהב (חן, תל-אביב; איטליה) שיך לאופנת סרטי 1943 המקובלת עתה בקולנוע האיטלקי. חודשי המשבר בשנה זו, בהם נפל השלטון הפאשיסטי עד שהושב על כנו בעזרת כידוני הצבא הגרמני — השאירו כנראה צלקת עמוקה בנשמתם של איטלקים חושבים רבים.

תקופת משבר זו משמשת רקע לרומן אהבים הנרקם על חופה של עיירת הקייט האיטלקית רימיני, בחוף האדריאטי. בנו של מנהיג הפאשיסטים במקום (זאן לואי טריני טיניאן) מתאהב באלמנה מבוגרת ממנו ואם לילד (אלאונורה רוסי דראגו), זונח בעטיה את נערותו בת גילו (זאקלין סאסאר). האהבה בין השניים, העשויה לפי מיטב כללי המלודרמטיות האיטלקית, סובלת מן השמרנות החברתית ומכללי המוסר הנוקז שים לא פחות מאשר מהמלחמה. וזה אולי הדבר העיקרי שיש לסרט וליוצרו לומר. מלבד דבר זה סובל הסרט מאנמיה וחוסר תכלית, כשכמה תמונות הרג המוני מצויי נות מחיות את העלילה.

חדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **בערת הבית המזורה** (מורג'י, תל-אביב) — קומדיה בלשית אמריקאית, בסיגנון בריטי, בה מחפשים את גחית בעלה של קים נובאק ומוצאים את כשרונו הקומי של ג'ק למון.
- **זר דופק בדרת** (גת, תל-אביב) — מה קורה כשאלמנה גלמודה מגלה, כי האיש שנועד לגאלה משיממונה אינו אלא רוצח בעלה. משחק מעולה בסרט מתח דני.
- **פרטי בהחלט** (מירון, חיפה) — כוכבת קולנוע בורחת מהערצת המונים ומ- עצמה, בסרט טראגי אודות המפורסמים. מאל.
- **הלידה** (רונן, חיפה) — שקיעת האהבה של זוג אינטלקטואלי, על רקע ניהנה של החברה המודרנית. סרטו של מיכאל אנג'לו אנטוניוני.

ביטי אינו מסוגל להחזיק מעמד. ברגע בו הוא צריך להתקשר ולשאת באחריות הוא מתחמק, ממיט שואה על נערותו. אז נפקחות עיני האח הצעיר. הוא לא יהיה עוד כאחיו.

ג'ון פרנקהיימר, שביים את הסרט לפי ספרו של גיימס ליאו הרליהי, הצליח להעלות על הבד דרמה מרתקת. חסרונו הגדול של הסרט הוא בהעדרו של סיפוס נורמלי אחד, אפילו כל אשה המופיעה בו היא שטופת זימה ושוכרת גברים. כל סיפוס נושא מאחוריו קופת שרצים שלמה. אפילו האח הצעיר, המסמל את תקוות ה- עתיד, מופרע בדרכו שלו באופן קיצוני. או שמא נועדה דוקא הגומה קיצונית זו ללמד, שגם בעולם של פסיכיים יש עוד מקום לבני-אדם?!

נשים כללית, נודד הגבר מבלי שיוכל להתקשר למקום כלשהו, או להתייחס לבן- אדם ברגש איזה שהוא. תגובותיו האלימות לנסיגות הנשים להשתלט עליו מביאות אר- תו מדי פעם אל מעבר לסורגים.

עולם של פסיכיים. האח הצעיר (בראנ- דון דה וילד) מעריך את הבכור הערצה עיוורת, רוצה להימנות לו בכל מחיר. מופרע ואכול תסביכים כאחיו, הוא זורח מאושר כאשר הבכור מעניק לו הרגשה של שחזר-עך. אולם טרג'יה במשפחה עוזרת לו לפקוח את עיניו.

אל הבית מגיעה קרובה עשירה (אווה מריה סיינט). למרות הבדלי הגילים הניכ- רים ביניהם, מתאהב בה האח הצעיר. אר- למ כאשר חוזר האח הבכור והנערה נופ- לת לרגליו ככל השאר, הוא נכנע ונסוג.

בלי עין הרע...

גדל כאן דור בריא על שמש, ויטמינים ו... שמו "אקסטרה" —

C. D.

השמו הנמכר ביותר במדינה

עץ הזית

ה. לייבוויץ ובניו בע"מ

